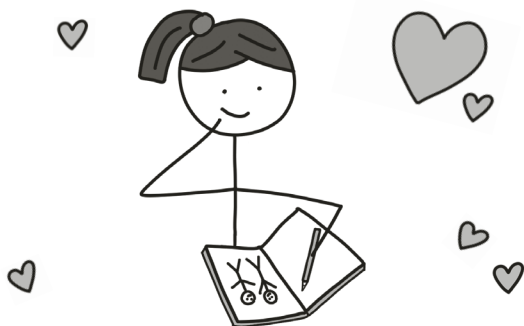

BOEKEN IN DEZE SERIE:

Het extreem gênante leven van Lottie

Het rampzalige sociale leven van Lottie

Het verwarrende liefdesleven van Lottie

Het dramatische schoolkamp van Lottie

De krankzinnige kerst van Lottie

Het bizarre BFF-gedoe van Lottie

De compleet onmisbare survivalgids van Lottie

De ultieme valse kringen vs Lottie

De echt epische wintersport van Lottie

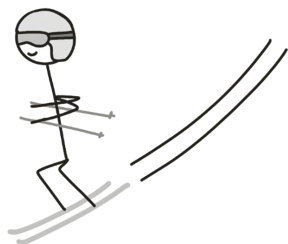
GOTTMER
Haarlem

Haarlem

DONDERDAG 30 MAART

7 uur 22

Vannacht heb ik gedroomd dat ik een olympisch skiër was! Het was de finale van het onderdeel freestyle en ik was de jongste deelnemer.

De druk was heel hoog, maar het lukte me! Zo goed had ik mijn hele leven nog niet geskied en dat is maar goed ook, want de piste was **LEVENSGEVAARLIJK** en deelnemers hadden een kans van vijftig procent om dood te gaan – IEK!

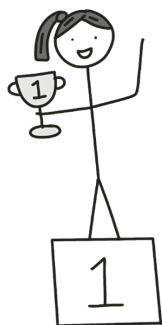
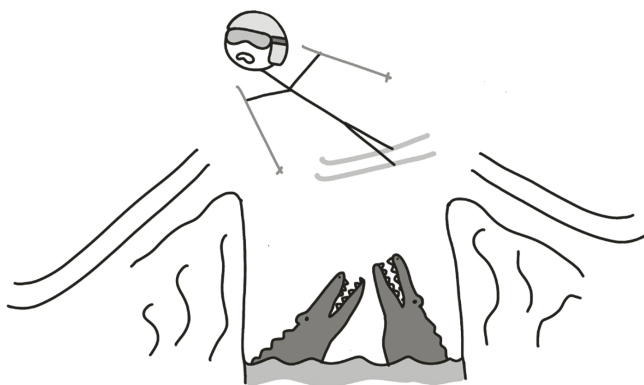
Eerst moest je door een bos vol grizzlyberen skiën. Ik ben drie keer bijna opgegeten.

Als je dat had overleefd, kon je even pauzeren en genieten van churro's met warme chocoladesaus – hmm, lekker!

Daarna kwam **DE GROTE SPRONG**. Je kon vaart maken door van een steile helling af te skiën en moest over een ravijn van honderd meter breed springen met allemaal boze krokodillen erin (ik weet dat krokodillen in de sneeuw niet bepaald logisch is, maar het was een droom, oké?).

Maar goed, lang verhaal kort: ik heb gewonnen. O, en ik heb ook het wereldrecord verbroken van de snelste tijd op het parcours OOIIT.

Het was WERELDNIEUWS. Ik werd geïnterviewd door elke nieuwszender ter wereld en ik moest een agent in de arm nemen om alle media-aanvragen in goede banen te leiden. Universal Pictures wilde dat ik samen met Tom Holland in een film zou spelen, die toevallig ook net zijn relatie met Zendaya had verbroken en dus single was – yay! Sorry, Daniel.

Ik denk dat dit een van de beste dromen is die ik ooit heb gehad en ik vond het dan ook heel jammer dat ik wakker werd en erachter kwam dat het allemaal niet echt was. Ik vroeg me af of ik de droom uit kon laten komen, maar aangezien ik nog nooit had geskied, was dat misschien een beetje... vergezocht.

7 uur 42

Ik heb mijn hersenen even aangezet en herinner me weer dat ik vannacht over skiën heb gedroomd omdat Amber en ik het goed hebben gemaakt en ze me heeft uitgenodigd om mee op wintersport te gaan. Ik kan het bijna niet geloven!

Als je me dat gisteren had gezegd, had ik je bij je schouders gepakt en gezegd dat je niet goed wijs bent!

Ik bedoel, ik ben natuurlijk heel opgelucht en blij en zo... maar ik moet ook zo naar school en nu vraag ik me af hoe ik deze ENORME plottwist ga uitleggen aan de meiden!!!

7 uur 49

Ik heb besloten ze eerst een appje te sturen. Ik kan het maar beter gewoon zeggen:

IK: Raad eens... Amber en ik hebben het goedgeemaakt!

JESS: WAT?!?!?!?

POPPY: Haha! Ja hoor 😊

MOLLY: Grapje, toch?

IK: Nee echt, meiden!

POPPY: Lottie, dat is niet grappig...

IK: Ik maak ook helemaal geen grapje.
Ze is gisteravond langsgekomen
en heeft sorry gezegd.

MOLLY: Heeft ze sorry gezegd?!?!

IK: Jup.

JESS: En jij hebt haar gewoon... vergeven???

IK: Ehhh, jup.

MOLLY: Na alles wat ze je heeft aangedaan???

JESS: Lottie, ze heeft je voor gek gezet,
heeft die gemene grap uitgehaald met
de injectie en het nepbloed EN ze heeft
geprobeerd je waar iedereen bij was
te vernederen met een rap-battle!

POPPY: Ik vind het ook een
beetje plotseling 😊

IK: Weet ik, weet ik, maar ik zal het
straks uitleggen. Dan snappen jullie het
wel, geloof me maar. Zie jullie straks!

JESS: Als jij het zegt 😬

MOLLY: Ben benieuwd naar de rest (denk ik).

POPPY: Klinkt als weer een dag in het maffe leven van Lottie, maar hopelijk is het goed nieuws 🙌

16 uur 23

Ben onderweg naar school door de meiden overvallen. Ze kwamen allemaal naar me toe gerend en onderwierpen me aan een KRUISVERHOOR over wat er gisteravond is gebeurd met Amber.

Ik heb alles verteld wat ze heeft gezegd, dat ze huilde, dat ze haar excuses aanbood, dat ze toegaf dat ze er misschien toch niet zo goed mee omging dat haar ouders gingen scheiden en dat ze zei dat ze... jaloers was op mij (dat vind ik dus nog steeds totaal bizar!).

Poppy was het makkelijkst te overtuigen, ze leek bijna in de wolken toen ik klaar was met mijn verhaal. Molly aarzelde in het begin, maar leek toen wel opgelucht. Alleen Jess bleef sceptisch.

‘Weet je zeker dat Amber het dit keer echt meent, Lottie?’ vroeg ze met klem. ‘Het is niet de eerste keer dat ze ons laat zitten, hè? En het is ook niet de eerste keer dat ze sorry heeft gezegd en heeft beloofd dat ze een betere vriendin zal zijn...’

Ik beet op mijn lip. Jess had gelijk en ik kon niet tegenhouden dat ik weer een beetje begon te twijfelen. Maar toen dacht ik terug aan gisteravond en hoe kwetsbaar Amber zich eindelijk durfde op te stellen. ‘Ik ben er vrij zeker van,’ zei ik tegen Jess, ‘en ik ben bereid om haar een tweede kans te geven...’

‘Een derde kans bedoel je zeker?’

‘Het voelt dit keer echt anders. Als je haar spreekt, zul je merken dat ze het meent.’

Jess trok haar wenkbrauwen op en mompelde: ‘Uhu.’

We hoefden niet lang te wachten, want in de pauze kwam Amber meteen naar ons toe gerend toen we naar het schoolplein liepen en ze sloeg een arm om me heen.

‘Hé, BFF!’ zei ze met een grijns.

Molly en Poppy keken een soort van geschrokken/ongemakkelijk en Jess keek gewoon boos, wat niks voor Jess is. Amber zag het en draaide meteen bij.

‘Meiden, ik moet jullie allemaal mijn excuses aanbieden,’ zei ze, ‘en ik weet heus wel dat het niet wegneemt wat ik jullie heb aangedaan... maar het spijt me echt heel erg, oprecht. En ik wil het goedmaken... als dat mag.’

Poppy sloeg meteen haar armen om Amber heen. ‘Natuurlijk, gekkie!’ zei ze, terwijl ze een traan wegveegde (ja, serieus) die over haar wang liep.

Molly beet op haar nagel (dat doet ze niet vaak, omdat ze zo trots is op haar lichtroze manicure die over het hoofd wordt gezien door de leraren die strikt zijn op de regels voor het schooluniform).

‘Je bent echt heel gemeen geweest tegen Lottie,’ zei ze rustig. ‘Ik weet dat je het moeilijk hebt met je ouders en zo, maar dat is nog geen reden om je vriendin zo te behandelen.’

Amber keek naar de grond. Je kon zien dat ze zich oprecht schaamde en ze probeerde het ook niet minder belangrijk te maken dan het was. ‘Weet ik... dat weet ik. Ik kan zelf ook niet geloven dat ik... nou ja, wij. Volgens mij ging ik gewoon te veel mee met Izzy en Candice... niet dat ik hun de schuld geef. Ik had er ook mee kunnen stoppen.’

Molly zuchtte. ‘Ja, dat had je moeten doen. Maar het was dan wel weer dapper dat je alles hebt opgebiecht aan mevrouw McCluskey.’

Amber slaakte een zucht van opluchting. 'Bedankt, Molly.'

Jess had nog steeds niets gezegd en we keken haar allemaal verwachtingsvol aan.

'Ik weet niet wat ik ervan moet denken,' zei ze uiteindelijk, terwijl ze haar armen over elkaar sloeg. 'Ik ben blij dat je er spijt van hebt, want dat is terecht. Maar ik vind dat het daarmee niet is opgelost. Er is wel meer voor nodig dan alleen sorry zeggen.'

'Je hebt gelijk, Jess, en ik snap dat je je vriendinnen wilt beschermen, maar ik zweer dat ik het je zal bewijzen,' zei Amber met een hand op haar hart.

Jess haalde haar schouders op. 'Oké, nou... dat hoop ik dan maar.'

Daarna vertelde Amber over wat er bij haar thuis gaande was: de vreselijke nieuwe vriendin van haar vader, dat haar ouders weigeren met elkaar te praten en dat het zo moeilijk is om ertussenin te zitten. Het was fijn om te zien dat ze zich openstelde en ik denk dat wij haar na haar verhaal wat beter begrepen.

'Betekent dit dat ik weer bij De Queens Van De Tweede hoor?' vroeg Amber hoopvol.

Jess fronste en Molly zei snel: 'Stapje voor stapje... oké?'

Amber glimlachte. 'Oké. Ik snap het.'

Voor mijn gevoel hadden we een soort wapenstilstand bereikt, voor even dan, want tijdens de lunchpauze ging het weer een beetje mis.

We waren over onze plannen voor Pasen aan het kletsen en Amber zei: 'Heeft Lottie het geweldige nieuws nog niet verteld?'

‘Welk geweldig nieuws?’ vroeg Poppy.

Ik slikte. ‘Nou, eh...’

Voordat ik de kans had om mijn zin af te maken, FLAPTE Amber het er al uit... en er draaiden zo snel drie gezichten mijn kant op dat ik bang was dat ze er een whiplash aan over zouden houden:

Kijk, ik had gewoon nog geen tijd gehad om dat te vertellen, oké? Het is pas gisteren gebeurd!

Ik zag meteen aan hun gezichten dat ze niet bepaald onder de indruk waren. Jess keek nogal geschrokken, Molly in de war en Poppy leek zelfs een beetje gekwetst. Ik kon niet geloven dat Amber het er zomaar uit had geflapt, en ook al zo snel. Ze moet echt werken aan haar tact.

Terwijl Amber vrolijk over de vakantie babbelde, ontstond er een ongemakkelijke sfeer. Volgens mij had ze

het niet eens door. Toen de bel ging om aan te kondigen dat de pauze voorbij was, had ik nog maar de helft van mijn tosti op, en dat is NIKS voor mij!

Later, tijdens aardrijkskunde, moesten we eigenlijk de bevolkingsdichtheid uitrekenen, maar Molly trok me aan mijn mouw en fluisterde: 'Ga je écht met haar skiën?'

'Het is wel een béétje een plottwist, natuurlijk, maar...' begon ik.

'Een béétje? Het is meer een plot...KAPING! Alsof je de helft van een psychologische thriller hebt gelezen en het ineens verandert in een prentenboek over Peppa Pig!'

'Nou ja, ze vroeg me mee,' legde ik uit. 'Het leek haar een mooie gelegenheid om het goed te maken en onze vriendschap te herstellen.'

Molly trok vol ongeloof haar wenkbrauwen op. 'En Poppy dan? Je vriendschap met haar?'

'Wat is daarmee?' vroeg ik.

'Volgens mij is ze gekwetst, Lottie. Zag je haar gezicht niet? Zij was eerst Ambers BFF, weet je dat niet meer? Volgens mij vindt ze het niet leuk dat zij niet is gevraagd om mee te gaan skiën...'

Ik slikte moeizaam. Ik wist dat Molly gelijk had, ook al wilde ik het niet toegeven.

De rest van de dag was er geen moment om met Poppy te praten. Na school moest ze naar turnen, dus onderweg naar huis zag ik haar ook niet. Ik wacht wel tot ze thuis is en stuur haar dan een berichtje.

17 uur 05

IK: Hé, Pops. Gaat het? Het spijt me dat ik niet over het skiën heb verteld. Dat wilde ik nog doen, maar Amber flapte het er al uit voordat ik de kans kreeg. Ben je boos op me? X

POPPY: Hoi. Nee, ik ben niet boos. Ik vind het gewoon jammer dat Amber mij niet heeft gevraagd...

IK: Ugh, nu voel ik me schuldig.

IK: Ik weet het, ik trek me terug en zeg dat ze jou mee moet vragen!

POPPY: Nee, je hoeft je niet schuldig te voelen! En je moet je zeker niet terugtrekken.

POPPY: Ik stelde me gewoon aan. Het geeft echt niet.

IK: Weet je het zeker? Ik zou het niet erg vinden, hoor. Ik vind het veel belangrijker dat jij gelukkig bent x

POPPY: Het is prima, BELOOFD! Met alles wat er is gebeurd, heb jij het het zwaarst gehad, dus jij verdient het om mee te gaan. Bovendien ben ik al ooit wezen skiën met Amber.

IK: O, nou, dát had je er niet bij gezegd! 😊

POPPY: Weet ik, omdat ik het te druk had met beledigd doen! 😊 😊 😊

IK: LOL. Heb je nog tips?

POPPY: Bereid je voor op zere billen en pas op voor gesmolten fondue!

IK: O, kak!

GEDACHTE VAN DE DAG:

IEK, is deze vakantie een dom idee?!

Laat maar, het is toch te laat om me terug te trekken...

VRIJDAG 31 MAART

Vandaag was de laatste schooldag voor de paasvakantie en alles begon weer normaal te worden. Het was heerlijk dat ik me geen zorgen hoefde te maken dat ik Candice en Izzy G tegen zou komen, maar dat zal niet eeuwig duren. Het gerucht gaat dat ze na de vakantie weer naar school komen (laten we daar nog maar even niet over nadenken).

Toen we aan het omkleden waren voor gym, vroeg Molly aan Amber of ze van plan was het goed te maken met Candice en Izzy G en Amber keek gechoqueerd.

‘Doe niet zo RAAR,’ gilte ze. ‘Mevrouw McCluskey zegt dat we bij elkaar uit de buurt moeten blijven en dat was ik sowieso al van plan. Jullie zijn mijn vriendinnen en daar mag nooit meer twijfel over bestaan. De Ultieme Valse Krenge-club is VERLEDEN TIJD!’

Ik was opgelucht en aan hun gezichten te zien, gold dat ook voor de andere meiden. Gisteren was ik nog bang geweest dat Ambers re-integratie problemen zou opleveren, maar volgens mij gaat het vrij soepeltjes. Ze zei ook dat ze na de paasvakantie terug naar onze mentorklas komt, dus dat is goed nieuws!

Toen de bel ging na de laatste les, waren we allemaal heel blij. Twee weken vrij, yay! We zijn naar Frydays gegaan om het te vieren en Isha ging ook mee.

Toen we daar aankwamen, stonden Daniel en Theo al aan de toonbank op hun bestellingen te wachten en er gebeurde iets heel raars. Toen de bestellingen klaar waren, liepen ze naar ons groepje toe en Daniel zei: ‘Heb iets

gehaald om te delen,' tegen mij (dat is niet het rare) en Theo zei: 'Wil je mijn frietjes delen?'

TEGEN ISHA!

Hij keek nogal zenuwachtig terwijl hij het vroeg EN ik zweer dat ik hem zag blozen. Theo is meestal superzelfverzekerd, dus ik heb hem nog nooit zo gezien. Jess en Amber zeiden 'Oeeeh!' en we wachtten allemaal in stilte Isha's antwoord af.

Ze leek er even over na te denken en zei toen alsof het hartstikke normaal was...

Poppy floot en iedereen begon te lachen, behalve Molly, die aan de riem van haar tas stond te frunniken en naar de vloer keek. (Als ik niet beter zou weten, zou ik denken dat ze jaloers was!)

Toen we naar buiten liepen, fluisterde ik tegen Daniel: 'Wat is hier aan de hand? Vindt Theo Isha leuk, of zo?'

Hij glimlachte. 'Ja, hij heeft een beetje een crush. Al best een tijdje... Blijkbaar heeft hij vandaag eindelijk de moed bij elkaar geraapt om iets tegen haar te zeggen.'

Ik knikte. 'Frietjes delen is een grote stap. Het eerste niveau op de LIEFDES-FRIET-O-METER. Volgens mij durfde jij dat pas na twee weken.'

'Hé!' Daniel begon te lachen en verstopte de frietjes achter zijn rug. 'Ik hóéf deze niet met je te delen, hoor!'

DQVDT-WhatsApp-groep:

POPPY: Ik zat dus te denken...

MOLLY: Klinkt gevaarlijk... 😊

POPPY: Hé! 😊 Ik zal maar doen alsof je dat niet hebt gezegd. Maar ik zat dus te denken... zullen we Amber weer aan de appgroep toevoegen?

MOLLY: Ik weet dat ik in het begin een beetje aarzelde, maar ik vind het zo fijn dat ze terug is, dus ik stem voor!

IK: Ik was al een beetje vergeten dat ze er niet meer in zit!

POPPY: Cool. Maar ik vind dat het wel unaniem moet zijn... Jess??

JESS: Ik wil haar nog wel een kans geven, als jullie dat ook doen 😊

POPPY: Toppie! x

Poppy voegde Amber toe:

POPPY: Welkom terug, BFF ❤️❤️❤️

AMBER: OMG, meiden! Ik ben zooooo blij om terug te zijn 😊

GEDACHTE VAN DE DAG:

Ik was vandaag zo gelukkig.

Dit semester was het ERGSTE

semester van mijn leven en ik ben

heel blij dat het voorbij is!

ZATERDAG 1 APRIL

4 uur 34

Als je mijn dagboek van vorig jaar op deze dag hebt gelezen, weet je dat ik een hekel heb aan 1 april. Voornamelijk vanwege mijn irritante broertje met zijn irritante (en kinderachtige) grappen.

Maar, LET OP! Dit jaar ben ik hem voor (beeld je maar in dat ik kwaadaardig lach).

Ik heb mijn wekker heel vroeg gezet omdat ik weet dat Toby rond een uur of zes opstaat om al zijn grappen voor te bereiden. Dit keer zorg ik dat ik voor die tijd in zijn kamer ben!

Ik sluip zijn kamer in, tijger over de vloer en verstop me onder zijn bed. Dan ga ik op de lattenbodem kloppen. Daar wordt hij sowieso bang van, want vroeger was hij superbang dat er monsters onder zijn bed zaten.

Als hij dan doodsbang uit zijn bed springt, grijp ik zijn enkel vast!

Wens me maar succes.

5 uur 32

OMG, ik heb superlang onder zijn bed gelegen en op de lattenbodem geklopt om hem bang te maken, maar er gebeurde helemaal niks! Het was ZO saai!

Na ongeveer een half uur ging ik ervan uit dat hij gewoon heel diep sliep, dus reikte ik langzaam naar boven en probeerde hem een por te geven om hem enigszins wakker te maken, maar ik vond alleen maar dekens. Uiteindelijk kroop ik helemaal onder het bed uit en zag dat hij niet eens in zijn bed lag. Ik had dus voor niks liggen wachten en kloppen.

Ik was heel boos, maar ook bezorgd. Was hij me weer te slim af geweest?!

Ik sloop door het huis, op zoek naar Toby, maar het was overal donker en stil. Ik bedacht dat hij misschien een nachtmerrie had gehad en bij M&P in bed zou liggen, dus kon ik zelf ook maar beter nog even gaan slapen.

Terwijl ik weer in bed kroop, besepte ik dat er iets heel erg mis was. Mijn voeten raakten iets nats en slijmerigs aan...

Ik rilde en trok de dekens van het bed. Tot mijn schrik zag ik dat mijn bed, tenen en pyjamabroek onder een donkerbruine smurrie zaten, die er verdacht veel uitzag als, ieeeeel... DIARREE.

OMG, had ik een ongelukje gehad zonder dat ik het zelf doorhad?!

Ik raakte in paniek en had geen idee hoe ik dit op moest ruimen. Dat was het moment waarop Toby uit mijn kast sprong en ik me half doodschrok.

Ik schreeuwde. Wat moest ik anders?

Toen begon ik te kokhalzen. Ik kon niet geloven dat Toby zo iets smerigs kon doen, en dat wil wat zeggen. In iemand anders' bed poepen voor 1 april kan écht niet.

Pap kwam mijn kamer in gerend.

'Wat is hier aan de hand?' vroeg hij, geïrriteerd en gedesoriënteerd.

'Hij... hij... hij heeft in mijn bed gepoept!' stotterde ik.

'WAT?!' zei pap met een boze blik naar Toby.

'Dat is natuurlijk geen echte poep!' lachte Toby.

'Het is Nutella... voor een groot deel. Met wat andere ingrediënten voor de juiste dikte.'

Paps gezichtsuitdrukking klaarde meteen op.

Inmiddels was ik woest. 'Dit kan toch niet?! Toby smeert midden in de nacht een of ander smerig goedje in mijn bed en jij bent tróts?'

Paps gezichtsuitdrukking veranderde weer, alsof hij zich plotseling realiseerde dat hij zich moest gedragen als een vader. 'Ja... eh, ik bedoel nee! Lottie heeft gelijk, Toby, dit kan echt niet.'

'Maar ze had zich onder mijn bed verstopt en wilde me laten schrikken. Ik wilde haar alleen maar terugpakken!' zei Toby.

'Niet waar, hij was allang uit bed!' wierp ik ertegenin.

'Ze weet hoe bang ik ben voor monsters onder mijn bed,' zei Toby, die in tranen uitbarstte. **'HET IS MIJN GROOTSTE ANGST!'**

Hoe kan hij op commando huilen?! Dat joch verdient een Oscar.

Pap keek ons allebei even aan en was duidelijk in dubio aan wiens kant hij moest staan.

‘Lottie, kijk nou eens naar je broertje. 1 aprilgrappen horen grappig te zijn, niet traumatisch.’

WÁT?! Ik geloofde mijn oren niet.

‘Ik ben degene die is getraumatiseerd!’ protesteerde ik. ‘Hij heeft poep in mijn bed gesmeerd en is dat plannetje vast al heel lang aan het bekokstoven!’

‘Ik zei toch al dat het maar Nutella is,’ zei Toby met een grijns.

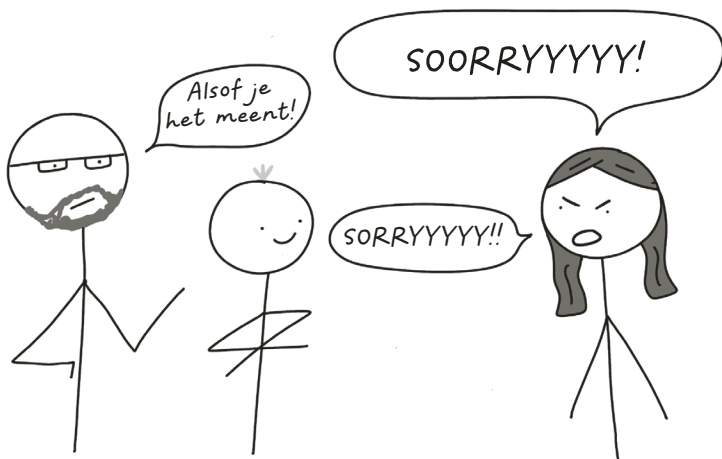
‘Dat is anders behoorlijke Nutellaverspilling!’ zei ik boos.

‘Papa, ik was zo bang dat de monsters me te pakken zouden krijgen...’ jammerde Toby, die zijn armen om paps middel sloeg.

‘O, Tobes, wees maar niet bang, je bent veilig. Er zijn geen monsters,’ zei pap sussend. Toen keek hij mij met een waarschuwende blik aan. ‘Toch, Lottie?’

‘Nee,’ gaf ik schoorvoetend toe. ‘Maar hij heeft me niet eens gezien. Hij lag niet eens in-’

‘Ik wil het niet horen. Bied je excuses aan je broertje aan!’

Het duurde een tijdje voordat ik mijn 'sorry' oprecht kon laten klinken (vooral omdat ik het niet meende) en nu ben ik superboos, supermoe en heb ik ook nog eens geen bed. Ik kon niet rekenen op medeleven van pap. Hij gaf me een dekentje en zei dat ik maar op de bank moest gaan liggen.

Toby grijnsde nog een keer en zei: "Trusten, zusje, slaap lekker.'

Ik kan hem wel vermoorden!!!

10 uur 22

Ik ben op de bank in slaap gevallen en werd wakker toen mam riep: 'Lottie, Daniel is er!'

Ik had mijn pyjama natuurlijk nog aan, zag er helemaal verkreukeld uit en sliep nog half. Het was dus niet ideaal dat hij onaangekondigd langskwam, maar goed.

'Ze is in de woonkamer,' hoorde ik mam tegen Daniel zeggen, terwijl ik snel de slaap uit mijn ogen veegde.

'Goedemorgen,' zei hij met zijn hoofd in de deuropening. 'Sorry dat ik zomaar langskom--'

Verder kwam hij niet voordat hij in lachen uitbarstte.

'Zie ik er zo slecht uit?' kreunde ik, terwijl ik mijn haar probeerde glad te strijken met mijn handen.

'Nee, nee, dat is het niet,' zei hij met een grijns. 'Ik denk dat Toby een grap met je heeft uitgehaald, of beter gezegd: met je gezicht.'

Op dat moment zag ik de stift op de salontafel liggen. Ik rende naar de spiegel en mijn vermoedens werden bevestigd...

IK HAAT 1 APRIL MET ALLES WAT IK IN ME HEB!!!

13 uur 13

Amber heeft me een paklijst gestuurd die net zo lang is als mijn arm. Ik raakte helemaal in paniek en belde haar meteen terug.

‘Ik ben nog nooit op skivakantie geweest, Amber. Ik heb die spullen allemaal niet!’

‘Geeft niet. Ik heb nog een hoop oude spullen die je kunt lenen, als je het tenminste niet erg vindt dat het alweer helemaal uit is.’

‘Pfieuw!’ zei ik. ‘Natuurlijk vind ik dat niet erg. Ik weet niet eens wat dat betekent.’

‘Cool. Ik heb trouwens vreselijk nieuws. Mark wil jou en je familie uitnodigen om morgen te komen lunchen.’

‘Wie is Mark?’

‘Technisch gezien is hij mijn vader. Maar ik heb besloten hem bij zijn voornaam te noemen. Maar goed,’ zei ze, ‘het spijt me dat ik je dat aan moet doen, maar hij staat erop dat het een goed idee is om elkaar een keer te ontmoeten voordat we samen weggaan. Misschien kun jij een smoes bedenken en zeggen dat je niet kunt komen?’

‘O... oké,’ zei ik. Ik vroeg me af hoe vreselijk Ambers vader nou helemaal kon zijn. ‘Ik zou wel kunnen zeggen dat ze Toby naar voetbal moeten brengen, of zo.’

‘Goed idee!’

Jammer genoeg bleek mam mee te luisteren.

‘Wat zei je, Lottie? Toby’s voetbalwedstrijd morgen gaat niet door.’

Ik kreunde. ‘Ambers vader wil ons uitnodigen om morgen te komen lunchen.’

‘Lottie!’ siste Amber. ‘Zeg maar dat hij vreselijk is en dat jullie nee moeten zeggen.’

‘Blijkbaar is hij vreselijk en kunnen we beter niet gaan,’ zei ik tegen mam.

‘O, doe niet zo raar, Lottie. Het lijkt mij ook een goed idee om hem vooraf te ontmoeten. Dan kunnen we overleggen over zakgeld en bedtijden.’

‘Bedtijden?! WE ZIJN TOCH GEEN VIJF MEER!’ protesteerde ik.

‘Zorg dat je er om één uur bent,’ zuchtte Amber en ze hing op.

21 uur 45

Ik lig net in bed en vind dit onder mijn kussen!
GRRRRRRRR.

ZONDAG 2 APRIL

11 uur 45

Mam had vanochtend megastress toen ik had gezegd dat Ambers vader 'rijk en chic en vreselijk' was, omdat ze blijkbaar niets geschikts had om aan te trekken naar een lunch bij een rijk/chic/vreselijk persoon.

Ze heeft een uur door haar kledingkast gerommeld en me gevraagd wat ze aan moest. Uiteindelijk heeft ze een